

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL TIMIȘOARA
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
DOSĂR NR.XXX/2011

DECIZIA CIVILA NR.4011
Ședința publică din 22.05.201
PREȘEDINTE: XXX
JUDECĂTOR: XXX
JUDECĂTOR: XXX
GREFIER: XXX

Pe rol se află pronunțarea asupra recursului formulat de reclamantul xxx SRL Arad împotriva sentinței civile nr.xxx/23.08.2012 pronunțată de Tribunalul Arad în dosarul nr.xxx/108/2011, în contradictoriu cu pârâta intimată Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad - Activitatea de Inspecție Fiscală, având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

Mersul dezbaterilor și concluziile orale ale părților au fost consemnate în încheierea de amânare a pronunțării hotărârii din data de 15.05.2013, încheiere care face parte integrantă din prezenta decizie.

CURTEA,

Deliberând asupra recursului de față, Curtea constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Arad la data de 14.10.2011, reclamanta SC xxx a solicitat în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad, în nume propriu și în reprezentarea pârâtei Activitatea de Inspecție Fiscală Arad anularea în parte a Deciziei de impunere nr.xxx/06.10.2010 pentru suma totală de xxx lei compusă din xxx lei, reprezentând impozit pe veniturile persoanelor fizice, xxx lei majorări de întârziere și xxx lei penalități ; anularea în parte a Raportului de inspecție fiscală nr. xxx/06.10.2010 care a stat la baza emiterii deciziei și anularea Deciziei nr.xxx/14.04.2011 emisă de pârâtă privind respingerea contestației formulate de reclamantă în procedura prealabilă, cu cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii a susținut că societatea reclamantă a încheiat contracte de administrare și de comercializare a materialului lemnos cu diverse persoane fizice, proprietari de păduri și că în această calitate le-a virat suma de 294.461 lei, reprezentând comercializarea materialului lemnos după ce, în prealabil, a scăzut din suma brută obținută ulterior comercializării cheltuielile legate de exploatare, cele privind salariile, precum și alte cheltuieli obligatorii prevăzute în contractele încheiate.

A recunoscut că nu a impozitat suma de 294.461 lei, stabilită ca nelegal datorată de către organele de inspecție fiscală pe motiv că legea nu prevede o astfel de obligație în sarcina sa, invocând în drept prevederile art.42 lit. k) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal , în care se prevede că veniturile obținute din agricultură și silvicultură nu se supun impozitării, cu excepția celor prevăzute de art.71 din Codul fiscal (în variantele în vigoare în anii 2008, 2009 și 2010, făcând precizarea că impozitul și accesoriile au fost stabilite pentru perioada august 2009-august 2010).

Pe de altă parte a invocat faptul că nu datorează impozit pentru sumele obținute proprietarii de terenuri forestiere din comercializarea masei lemnoase, deoarece acești bani au intrat în baza de impozitare a societății reclamante care a plătit impozitul pe profit aferent acestora în cotă de 16 % , iar perceperea unui nou impozit de 16 % ar reprezenta o dublă impozitare a reclamantei.

În Notele de ședință a precizat că nu trebuie valorificate în probațiune prevederile pct. 152 completate cu ultimul alineat din Normele de aplicare ale Legii nr.571/2003 în care se arată că „ ... veniturile realizate de persoana fizică ca urmare a contractului de administrare / prestări de servicii silvice încheiat potrivit Legii nr.46/2008 privind Codul silvic "..., intră în contradicție cu prevederile art.42 lit. k)din Codul fiscal care precizează că orice venituri obținute din silvicultură sunt neimpozabile, cu excepția celor prevăzute la art. 71 și art.78 alin. 2.

În sprijinul celor sus arătate a invocat principiul de drept potrivit căruia normele de aplicare ale unei legi sunt date doar în vederea aplicării legii, ele neavând competența de a reglementa, de a adăuga la lege sau de a contraveni legii în a cărei aplicare au fost date.

În concluzie a susținut că datorită conflictului dintre cele două norme, trebuie să se aplice cu precădere norma cuprinsă în Codul fiscal, prin urmare veniturile repartizate persoanelor fizice în anul 2010 nu sunt supuse impozitului pe profit prin reținere la sursă.

În drept a invocat prevederile art.8 alin. 1 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, art.42 lit. k) și art. 71 din Legea nr.571/2003, privind Codul fiscal prevederile HG nr. 1620/29.12.2009 de modificare a Codului fiscal.

Prin întâmpinarea depusă pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI ARAD, în nume propriu și în reprezentarea Activității de Inspecție Fiscală Arad a solicitat respingerea acțiunii reclamantei.

Pe cale de excepție a invocat inadmisibilitatea capătului de cerere privind anularea în parte a Raportului de inspecție fiscală nr.xxx/06.10.2010 încheiat de către organele de control din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Arad, cu motivarea că acest raport nu produce efecte juridice prin el însuși, deoarece cuprinde doar constatările inspecției din punct de vedere faptic și legal, având rolul de a sta la baza emiterii Deciziei de impunere, deoarece reprezintă titlu executoriu, fiind singurul act administrativ fiscal opozabil reclamantei care produce efecte juridice față de aceasta și pe care ar avea interesul real de a a-l anula.

Prin sentința civilă nr. xxx/23.08.2012, Tribunalul Arad a respins acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta SC Xxx în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad, în nume propriu și în reprezentarea pârâtei Activitatea de Inspecție Fiscală Arad având ca obiect anularea în parte a Deciziei de impunere nr.xxx/06.10.2010 pentru suma de xxx lei, reprezentând impozit pe veniturile persoanelor fizice, xxx lei majorări de întârziere și xxx lei penalități ; anularea în parte a Raportului de inspecție fiscală nr. xxx/06.10.2010 care a stat la baza emiterii deciziei și anularea Deciziei nr.xxx/14.04.2011 emisă de pârâtă privind respingerea contestației formulată de reclamantă în procedura prealabilă.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut că acțiunea este nefondată pentru următoarele:

Este nefondată excepția invocată de către pârâtă, aceea a inadmisibilității cererii de anulare în parte a Raportului de inspecție fiscală nr. xxx/06.10.2010, întocmit de organele de control din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Arad, în condițiile în care, deși reclamanta nu indică expres acest lucru în conținutul cererii de chemare în judecată, are interesul real de a obține și anularea raportului, capăt de cerere subsidiar cererii principale, de anulare a Deciziei de impunere nr.xxx/ 06.10.2010 care constituie titlu executoriu și stabilește obligații fiscale în sarcina reclamantei.

În acest sens, instanța a constatat că acest capăt de cerere nu este de sine stătător, ci accesoriu capătului de cerere principal, deoarece urmează soarta principalului, urmând a fi admis sau respins în funcție de modul de soluționare a contestației formulată împotriva deciziei de impunere.

S-a constatat că este greșit punctul de vedere al societății reclamante SC Xxx exprimat atât în motivarea acțiunii, cât și în Concluziile scrise prezentate cu ocazia dezbaterii cauzei pe fond, respectiv, faptul că prin emiterea Deciziei de impunere nr.xxx/06.10.2010 și obligarea la plata sumei de xxx lei, compusă din impozit pe veniturile persoanelor fizice, majorări de întârziere și penalități de întârziere, organul de inspecție fiscală stabilește în sarcina ei o dublă impozitare.

Instanța a constatat că societatea reclamantă face confuzie între noțiunile de „impozit pe venit”, reglementat în Titlul III al Codului fiscal, respectiv, în art.39-102 și de „impozit pe profit”, reglementat în Titlul II, respectiv, în art. 13-38.

Instanța a constatat că societatea reclamantă nu a contestat impozitul pe profit stabilit suplimentar în sarcina sa prin decizia de impunere aferent perioadei 26.06.2006-30.06.2010.

În timp ce impozitul pe profit este datorat de către reclamantă în calitate de persoană juridică română, potrivit obligației generale înscrisă în conținutul art. 13, 14 și următoarele din Codul fiscal al României, impozitul pe veniturile impozabile ale persoanelor fizice cu care societatea a încheiat raporturi juridice prin încheierea contractelor de prestări servicii și de administrare a terenurilor forestiere, obligația de plată a impozitului pe veniturile obținute din silvicultură revine exclusiv persoanelor fizice, calcularea impozitului pe venit urmând a se face la sursă la momentul plății veniturilor de către reclamantă în calitate de plătitoare de venituri prin aplicarea unei cote de 16 % asupra venitului brut.

Obligația de calculare, reținere la sursă și termenul legal de plată până la data de 25 inclusiv, a lunii următoare celei în care a fost reținut este reglementată expres în art.79 alin. 1,2 și 3 din Legea nr.571/2003, privind Codul fiscal, modificată și completată, sancțiunea neplății impozitului pe venit la termen conducând la plata de majorări de întârziere și penalități.

În speța de față s-a pus problema dacă pentru perioada supusă inspecției fiscale, august 2009-august 2010, reclamanta avea obligația calculării și reținerii la sursă a impozitului pe venit datorat de proprietarii de teren forestier și material lemnos comercializat în favoarea acestora.

Expertul fiscal a concluzionat prin Raportul de expertiză fiscală că societatea reclamantă nu avea obligația de a calcula, de a reține la sursă și de a vira impozitul pe venit în cotă de 16 % pentru veniturile obținute de proprietarii de păduri în anul 2009 motivând că, în opinia sa, legiuitorul nu a reglementat o astfel de obligație fiscală decât pentru veniturile obținute din agricultură, nu și pentru cele din silvicultură.

S-a arătat de acord, în parte, cu punctul de vedere exprimat de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad și de către pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI ARAD potrivit căruia, cu începere de la data de 01.01.2009 devin impozabile și veniturile bănești obținute de persoanele fizice din agricultură și silvicultură.

În schimb, a achiesat integral la punctul de vedere potrivit căruia societatea reclamantă datorează impozit pe venitul persoanelor fizice cu începere de la data de 01.01.2010 datorită modificării legislative a prevederilor art.78 alin. 2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare aduse prin art. I pct.29 din HG 1.620/29.12.2009, de modificare și completare a Normelor metodologice a Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Față de cele arătate, văzând succesiunea modificărilor legislative și punctul de vedere exprimat de legiuitor în norma metodologică de la pct.152 de aplicare și interpretare a prevederilor art. 78 alin. 2 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, modificată și completată, instanța a reținut ca întemeiate concluziile Raportului de inspecție fiscală, precum și dispozițiile deciziei de impunere cu privire la impozitarea veniturilor persoanelor fizice pentru perioada august 2009-august 2010.

În drept sunt incidente următoarele prevederi legale :

Prin pct. 29 a OUG nr. 106 /A octombrie 2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 703/18 octombrie 2007 s-a adus prima modificare a art. 78 alin.2 Cod fiscal care a avut următorul cuprins: „(2) Venituri din alte surse sunt orice venituri identificate ca fiind impozabile, care nu se încadrează în categoriile prevăzute la art. 41 lit. a) - h), altele decât veniturile neimpozabile în conformitate cu prezentul titlu, precum și cele enumerate prin normele metodologice elaborate în aplicarea prezentului articol.”

Văzând enumerarea de mai sus instanța a reținut că expertul a interpretat eronat prevederile art.41 lit.f) Cod fiscal în vigoare în anul 2009 în forma prezentată mai sus, în condițiile în care nu există nici un argument legal pentru a trage concluzia că legiuitorul fiscal a avut intenția de a scuti de la plata impozitului pe venit veniturile obținute din silvicultură.

Este adevărat că legiuitorul a reglementat distinct la lit. f) impozitarea veniturilor agricole însă, a instituit la lit. i) al art. 41 precizat cadrul legal pentru impozitarea „veniturilor obținute din alte surse, definite de art.78 Cod fiscal.

Din interpretarea prevederilor art. 78 alin. 2 Cod fiscal, în vigoare în anul 2009 în forma prezentată mai sus, s-a reținut că legiuitorul și-a exprimat intenția fermă de a impozita toate veniturile indiferent de sursa de proveniență, arătând expres că nu vor fi supuse impozitului pe venit veniturile neimpozabile.

De asemenea, instanța a observat că pentru definirea și identificarea tuturor veniturilor neimpozabile și a veniturilor obținute din alte surse legiuitorul cere expres în conținutul art. 78 alin. 2) în vigoare în anul 2009 să se aibă în vedere enumerarea veniturilor neimpozabile din Codul fiscal și din Normele metodologice de aplicare ale acestuia.

Nu se crede că legiuitorul a avut intenția de a crea o discriminare între cei care realizează venituri din silvicultură și cei care realizează venituri din agricultură sau pensii, de exemplu, în sensul de a-i obliga doar pe unii de a plăti impozitului pe venit și de a-i scuti pe cei care realizează venituri din silvicultură.

A accepta acest punct de vedere în condițiile în care nu s-a reglementat scutirea celor din silvicultură printr-o normă expresă, iar legiuitorul a impus prin art. 41 impozitarea unei plaje întinse de venituri, înseamnă a lipsi de conținut și eficiență scopul urmărit de legiuitor, acela de a găsi noi surse de venit pentru a le aduce la bugetul de stat.

Pentru considerentele prezentate, văzând prevederile art.78 alin. 2 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal (în vigoare în anii 2009 și 2010) și pct. 152 din Normele de aplicare ale acestuia, a rezultat că organele de inspecție fiscală au constatat corect că societatea reclamantă datorează impozit pe veniturile persoanelor fizice pentru sumele virate proprietarilor de păduri, reprezentând contravaloarea materialului lemnos comercializat în beneficiul acestora în sumă de 294.461 lei.

Prin urmare, debitul stabilit în sarcina reclamantei care face obiectul Deciziei de impunere nr.xxx/06.10.2010, compus din impozitul pe venit în sumă de 47.114 lei (294.461 lei x 16 %) a fost corect calculat, fiind legal datorat.

De asemenea, s-a constatat că sunt legal datorate majorările de întârziere în sumă de xxx lei și penalitățile de întârziere în sumă de xxx lei aferente debitului principal, având în vedere neplata la termen a debitului și faptul că reprezintă o măsură accesorie, respectând principiul de drept „accessorium sequitur principalem”, motiv pentru care a respins acțiunea reclamantei.

împotriva acestei sentințe a formulat recurs reclamanta SC Xxx SRL Sebiș solicitând admiterea recursului, modificarea sentinței pronunțată de instanța de fond în sensul admiterii cererii de chemare în judecată.

În motivare, recurenta a arătat că susținerile instanței de fond sunt nefondate întrucât încalcă art. 42 lit.k) din Codul fiscal care prevăd ca „veniturile din agricultura și silvicultura sunt venituri neimpozabile, cu excepția celor prevăzute la art. 71”, deci scutirea a fost reglementată printr-o normă expresă de către legiuitor.

Veniturile obținute de persoanele fizice din valorificarea în stare naturală, prin unități specializate, cum ar fi centre sau puncte de achiziție, a produselor culese sau capturate din flora și fauna sălbatică.

Se considera în stare naturală: produsele agricole obținute după recoltare, materialul lemnos pe picior sau transformat în bușteni ori în bile, precum și produsele de origine animală, cum ar fi: lapte, lână, oua, piei crude și altele asemenea, plante și animale din flora și fauna sălbatică, cum ar fi: plante medicinale, fructe de pădure, ciuperci, melci, scoici, șerpi, broaște și altele asemenea.

Pct. 152 în normele metodologice în aplicarea art.78 alin.(2) din Codul fiscal precizează că în această categorie intra următoarele venituri realizate de persoanele fizice: „venituri, altele decât cele de la art. 42 lit. k) distribuite de persoanele juridice constituite conform legislației privind reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare.”

Din coroborarea acestor texte de lege rezulta fără echivoc faptul că în anul 2009 orice venituri obținute de persoanele fizice din silvicultura sunt neimpozabile deoarece se încadrează la art. 42 lit. a-h) din Codul Fiscal și sunt venituri distribuite de persoanele juridice constituite conform legislației privind reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor forestiere.

Prin urmare veniturile obținute de persoanele fizice din silvicultura nu pot fi încadrate în categoria „venituri din alte surse supuse impozitului”, cum greșit a reținut instanța de fond ci în categoria veniturilor neimpozabile prevăzute de art. 42 lit.k) din Codul fiscal.

Acest aspect a fost menționat și în Raportul de expertiza din dosar, consultantul fiscal precizând că începând cu data de 01.01.2009 devin impozabile veniturile bănești realizate din valorificarea produselor agricole obținute după recoltare, acest termen nefiind utilizat pentru fondul forestier așadar și după modificarea adusă art. 78 alin.2 din Codul fiscal la care face referire instanța de fond, veniturile din silvicultura beneficiază în continuare de statutul de venituri neimpozabile.

Cu privire la diferența de 36.384 lei reprezentând impozitul pe veniturile achitate de recurenta în anul 2010 către persoane fizice precum și accesoriile aferente, respectiv 1703 lei majorări de întârziere și 4.122 lei penalități, s-a susținut că recurenta nu datorează aceste sume deoarece dispozițiile art. 42 lit.k) , art. 71 și art. 78 alin.2 din Codul fiscal nu au fost modificate de către legiuitor.

Hotărârea de Guvern n. 1620/29.12.2009 a adăugat la pct. 152 din Normele de aplicare, textul care menționează că se impozitează „veniturile realizate de persoana fizică ca urmare a contractului de administrare/prestări de servicii silvice încheiat potrivit Legii nr. 46/2008 privind Codul silvic.”

Noul conținut al pct. 152 din normele de aplicare este în contradicție cu dispozițiile art. 42 lit.k), art. 71 și art. 78 alin.2 din Codul fiscal și dispozițiile pct. 9 din Normele de aplicare a art. 42 lit.k)

Astfel și în anul 2010, art. 42 lit.k) din Codul fiscal scutește de impozit veniturile obținute silvicultura, cu excepția celor prevăzute la art. 71 în care nu sunt cuprinse veniturile din silvicultura iar la veniturile din alte surse precizate la art. 78 alin.2 din Codul fiscal nu au fost adăugate veniturile din silvicultura.

S-a menționat că nu au fost modificate nici dispozițiile pct. 9 din Normele de aplicare a art. 42 lit.k) din Codul fiscal pe care le-a redat în întregime: „pct. 9. În categoria veniturilor din agricultura și silvicultura considerate neimpozabile se cuprind: veniturile realizate de proprietar/arendăș din valorificarea în stare naturală a produselor obținute de pe terenurile agricole și silvice, proprietate privată sau luate în arendă. Începând cu data de 1 ianuarie 2009 sunt impozabile veniturile bănești realizate din valorificarea produselor agricole obținute după recoltare, în stare naturală, de pe terenurile agricole proprietate privată sau luate în arendă, către unități specializate pentru colectare, unități de procesare industrială ori către alte unități, pentru utilizare ca atare.

Veniturile realizate de persoanele fizice asociate într-o asociație conform prevederilor art. 28 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare, din valorificarea produselor silvice în condițiile legii.

Veniturile obținute de persoanele fizice din valorificarea în stare naturală, prin unități specializate, cum ar fi centre sau puncte de achiziție, a produselor culese sau capturate din flora și fauna sălbatică.

Se considera în stare naturală: produsele agricole obținute după recoltare, materialul lemnos pe picior sau transformat în bușteni ori în bile, precum și produsele de origine animală, cum ar fi: lapte, lână, oua, piei crude și altele asemenea, plante și

animale din flora si fauna sălbatica, cum ar fi: plante medicinale, fructe de pădure, ciuperci, melci, scoici, șerpi, broaște si altele asemenea.

Conform normelor de aplicare a art. 42 lit.k) din Codul fiscal începând cu anul 2009 sunt impozabile veniturile bănești realizate din valorificarea produselor agricole obținute după recoltare, in stare naturala iar veniturile obținute din valorificarea produselor silvice(material lemnos pe picior sau transformat in bușteni ori in bile) sunt scutite de impozit.

Analizând aliniatul adăugat la pct. 152 din normele de aplicare se constata ca acesta este in contradicție si cu pct. 9 normele de aplicare a art. 42 lit.k din Codul fiscal in sensul ca aliniatul adăugat impozitează veniturile din silvicultura obținute de persoanele fizice in timp ce art. 42 lit.k) le scutește, singura excepție referindu-se la activitățile menționate la art. 71 din Codul fiscal.

In situații de conflict intre dispozițiile Codului fiscal si alte prevederi din alte acte normative se aplica cu precădere dispozițiile Codului fiscal potrivit art. 1 alin.3

Instanța de fond nu a analizat sub toate aspectele criticile aduse deciziei de impunere de către reclamanta recurenta si a reținut ca se aplica cu precădere dispozițiile pct. 152 din normele de aplicare si nu dispozițiile art. 42 lit.k) din Codul fiscal care au prioritate in caz de conflict cu alte prevederi.

Prin întâmpinarea formulată, pârâta intimată a solicitat respingerea recursului ca netemeinic și nelegal, menținerea sentinței civile atacate, a Deciziei nr. xxx/14.04.2011 emisă de Direcția Generala a Finanțelor Publice a județului Arad precum și actele administrative fiscale emise de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad ca fiind temeinice și legale.

În considerente s-au arătat următoarele:

Referitor la capătul de cerere prin care reclamanta solicită anularea în parte a Raportului de inspecție fiscală nr. xxx/06.10.2010 încheiat de către organe de control din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Arad, solicită respingerea acesteia ca fiind inadmisibilă, invocând disp. art. 85 privind stabilirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat, art. 86 privind Codul de procedură fiscală.

În condițiile în care Decizia de impunere este titlul de creanță care devine executoriu, aceasta fiind opozabilă petentei si aceasta fiind cea care produce efecte față de petentă si nu raportul de inspecție fiscală în care doar sunt consemnate constatările inspecției fiscale, pentru capătul de cerere privind anularea în parte a Raportului de inspecție fiscală nr. xxx/06.10.2010, solicită respingerea cererii ca fiind inadmisibilă.

Referitor la capătul de cerere prin care reclamanta solicită anularea în parte a Deciziei de impunere nr. xxx/06.10.2010 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad, s-au precizat următoarele:

Verificarea societății petente a avut ca obiectiv impozitul pe profit aferent perioadei 26.06.2006 - 30.06.2010, taxa pe valoarea adăugată aferentă perioadei 01.07.2008 - 31.08.2010 și impozitul pe veniturile datorate bugetului de stat conform Titlului III din Codul Fiscal aferente perioadei 01.07.2007 - 31.08.2010.

Urmare verificării efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat următoarele: societatea are încheiate contracte cu diverse persoane fizice proprietari de păduri pentru a administra și a comercializa materialul lemnos și a virat proprietarilor contravaloarea lemnului comercializat după ce au reținut cheltuielilor cu exploatarea,

salariații și alte cheltuieli prevăzute în contractele încheiate; organele de inspecție fiscală au constatat că petenta nu a respectat prevederile art. 79 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 astfel că au stabilit în sarcina societății un debit reprezentând impozit pe veniturile persoanelor fizice în sumă de 47.114 lei iar pentru neplata în termen a impozitului pe veniturile persoanelor fizice în termenele legale au fost calculate majorări de întârziere în sumă de xxx lei și penalități de întârziere în sumă de xxx lei; urmare deficiențelor constatate, corect și legal reprezentanții Activității de Inspecție Fiscală Arad au stabilit în sarcina reclamantei suma totală de xxx lei reprezentând A/ AM lei impozit pe veniturile persoanelor fizice, xxx lei majorările de întârziere și xxx lei penalități aferente.

Referitor la suma totală de xxx lei reprezentând xxx lei impozit pe veniturile persoanelor fizice, xxx lei majorări de întârziere și xxx lei penalități aferente, s-au arătat următoarele:

În fapt, societatea are încheiate contracte cu diverse persoane fizice proprietari de păduri pentru a administra și a comercializa materialul lemnos.

Societatea petentă a virat proprietarilor contravaloarea lemnului comercializat după ce au fost reținute cheltuielile cu exploatarea, salariații și alte cheltuieli prevăzute în contractele încheiate.

Sumele virate proprietarilor de terenuri în perioada verificată au fost de 294.461 lei, organele de inspecție fiscală calculând un debit reprezentând impozit pe alte venituri ale persoanelor fizice în sumă de 47.114 lei (294.461 lei x 16%).

În drept, în conformitate cu prevederile art. 39, art. 40, art. 41, art. 78 alin. (1) lit. e) și art. 79 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal cu completările și modificările ulterioare, care prevăd: „ART. 39 Următoarele persoane datorează plata impozitului conform prezentului titlu și sunt numite în continuare contribuabili: a) persoanele fizice rezidente; (...)

S-a solicitat a se reține că prin pct. 29 al lit. C a art. I din Hotărârea Guvernului nr. 1.620/ 2009, publicată în Monitorul Oficial nr. 927 din 31 decembrie 2009, pct. 152 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare a fost completat după cum urmează: „152. În aplicarea art. 78 alin. (2) din Codul fiscal, în această categorie se includ, de exemplu, următoarele venituri realizate de persoanele fizice:(...)

- venituri realizate de persoana fizică ca urmare a contractului de administrare/prestări de servicii silvice încheiat potrivit Legii nr. 46/2008 privind Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare.”

De asemenea, conform prevederilor punctului 9 pentru aplicarea art. 42 lit. k din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare: „Norme metodologice: 9. În categoria veniturilor din agricultura și silvicultura considerate neimpozabile se cuprind:

- veniturile realizate de proprietar/arendaș din valorificarea în stare naturală a produselor obținute de pe terenurile agricole și silvice, proprietate privată sau luate în arendă. Începând cu data de 1 ianuarie 2009 sunt impozabile veniturile bănești realizate din valorificarea produselor agricole obținute după recoltare. În stare naturală, de pe terenurile agricole proprietate privată sau luate în arendă, către unități specializate pentru colectare, unități de procesare industrială ori către alte unități, pentru utilizare ca atare.

- veniturile realizate de persoanele fizice asociate într-o asociație conform prevederilor art. 28 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare, din valorificarea produselor silvice în condițiile legii.

- veniturile provenite din: creșterea animalelor și pasărilor, apicultura și sericicultura.

- veniturile obținute de persoanele fizice din valorificarea în stare naturală, prin unități specializate, cum ar fi centre sau puncte de achiziție, a produselor culese sau capturate din flora și fauna sălbatică.

Se consideră în stare naturală: produsele agricole obținute după recoltare, materialul lemnos pe picior sau transformat în bușteni ori în bile, precum și produsele de origine animală, cum ar fi: lapte, lână, oua, piei crude și altele asemenea, plante și animale din flora și fauna sălbatică, cum ar fi: plante medicinale, fructe de pădure, ciuperci, melci, scoici, șerpi, broaște și altele asemenea ."

În raport de aceste prevederi legale se reține că în mod corect și legal organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea datorează impozit pe veniturile persoanelor fizice pentru sumele virate proprietarilor de păduri ca reprezentând contravaloarea lemnului comercializat în perioada august 2009 - august 2010 și au calculat debitul în sumă de 47.114 lei în sarcina reclamantei.

S-a învederat că această concluzie are la bază și punctul de vedere al direcției de specialitate din Minister, emis în temeiul dispozițiilor art. 213 alin. 2 din Codul de procedură fiscală, republicat, "Organul de soluționare competent pentru lămurirea cauzei poate solicita punctul de vedere al direcțiilor de specialitate din minister sau al altor instituții și autorități.", la solicitarea Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Arad conținută în adresa nr. 42753/03.01.2011.

Cu adresa nr. xxx/18.03.2011, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad sub nr. xxx/25.03.2011, Ministerul Finanțelor Publice - Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor a transmis punctul de vedere al Direcției Legislație Impozite Directe din cadrul Ministerului Finanțelor Publice în cauza supusă soluționării în sensul că: „Potrivit prevederilor punctului 152 din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, dat în aplicarea art. 78 alin. (2) din Codul fiscal în categoria „venituri din alte surse” sunt identificate ca fiind impozabile și veniturile realizate de persoana fizică ca urmare a contractului de administrare/ prestări de servicii silvice încheiat potrivit Legii nr. 46/2008 privind Codul silvic cu modificările și completările ulterioare.”

În ceea ce privește susținerea reclamantei, că organele de inspecție fiscală au stabilit greșit că societatea trebuie să vireze la bugetul statului 16% din sumele care se cuvin proprietarilor de teren întrucât conform art. 42 lit. k coroborat cu art. 71 din Legea nr. 571/2003 cu completările și modificările ulterioare veniturile din agricultură și silvicultură sunt neimpozitate, acestea nu au putut fi reținute în susținerea favorabilă a acțiunii în condițiile în care conform prevederilor legale prezentate mai sus, începând cu 01 ianuarie 2009 aceste venituri bănești sunt impozabile în sensul impozitului pe venit.

Referitor la majorările de întârziere în sumă de xxx lei și penalitățile de întârziere în sumă de xxx lei aferente impozitului pe veniturile persoanelor fizice stabilit suplimentar, calculate în sarcina reclamantei prin Decizia de impunere nr.

xxx/06.10.201 Os-a solicitat a se reține că stabilirea de majorări și penalități de întârziere aferente impozitului pe veniturile persoanelor fizice reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul - suma totală de 47.114 lei reprezentând impozit pe veniturile persoanelor fizice, rezultă că și pentru capătul de cerere privind majorările și penalitățile de întârziere aferente impozitului pe veniturile persoanelor fizice în sumă totală de 9.770 lei reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept accesorium sequitur principale, a fost corect stabilită de către organele fiscale.

Analizând recursul declarat prin prisma motivelor invocate și a disp. Art. 304 ind. 1 C. pr. civilă, instanța conform art. 312 alin. 1 c. p. civilă, coroborat cu disp. art. 304 pct. 9 Cod procedură civilă, l-a admis ca fiind întemeiat și a modificat hotărârea recurată, ca fiind neîntemeiată, în sensul că a admis acțiunea reclamantei SC Xxx SRL xxx și a dispus anularea în parte a Deciziei de impunere nr. xxx/06.10.2010, anularea în parte a Raportului de inspecție fiscală nr. xxx/06.10.2010 și anularea în parte a Deciziei nr. xxx/14.04.2011, pentru suma totală de xxx lei reprezentând xxx lei impozite pe veniturile persoanelor fizice, xxx lei majorări de întârziere și xxx lei penalități aferente, pentru următoarele considerente;

Hotărârea recurată este dată cu interpretarea greșită a disp. art. 42 lit.k) din Codul fiscal care stipulează expres ca „veniturile din agricultura și silvicultura sunt venituri neimpozabile, cu excepția celor prevăzute la art. 71.

Potrivit dispozițiilor art. 71 din Codul fiscal, „Veniturile din activități agricole sunt venituri din următoarele activități: a)cultivarea și valorificarea florilor, legumelor și zarzavaturilor, în sere și solarii special destinate acestor scopuri și/sau în sistem irigat; b)cultivarea și valorificarea arbuștilor, plantelor decorative și ciupercilor; c)exploatarea pepinierelor viticole și pomicole și altele asemenea; d)valorificarea produselor agricole obținute după recoltare, în stare naturală, de pe terenurile agricole proprietate privată sau luate în arendă, către unități specializate pentru colectare, unități de procesare industrială sau către alte unități, pentru utilizare ca atare, începând cu data de 1 ianuarie 2008”.

Potrivit dispozițiilor art. 78 alin.(2) din Codul fiscal" venituri din alte surse sunt orice venituri identificate ca fiind impozabile, care nu se încadrează în categoriile prevăzute la art. 41 lit. a)-h), altele decât veniturile neimpozabile în conformitate cu prezentul titlu, precum și cele enumerate prin normele metodologice elaborate în aplicarea prezentului articol."

Normele metodologice de aplicare a art. 42 lit. k) din Codul fiscal pct. 9, prevăd că „în categoria veniturilor din agricultura și silvicultura considerate neimpozabile se cuprind: veniturile realizate de proprietar/arendaș din valorificarea în stare naturală a produselor obținute de pe terenurile agricole și silvice, proprietate privată sau luate în arendă. Începând cu data de 1 ianuarie 2009 sunt impozabile veniturile bănești realizate din valorificarea produselor agricole obținute după recoltare, în stare naturală, de pe terenurile agricole proprietate privată sau luate în arendă, către unități specializate pentru colectare, unități de procesare industrială ori către alte unități, pentru utilizare ca atare.

Veniturile realizate de persoanele fizice asociate într-o asociație conform prevederilor art. 28 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare, din valorificarea produselor silvice în condițiile legii”.

Pentru considerentele arătate, Curtea constată că veniturile obținute de persoanele fizice din silvicultura nu pot fi încadrate în categoria „venituri din alte surse supuse impozitului”, cum greșit a reținut instanța de fond, acestea intrând în categoria veniturilor neimpozabile prevăzute de art. 42 lit.kj din Codul fiscal, motiv de modificare a hotărârii recurate prev. De art. 304 pct. 9 C. pr. civilă.

În baza disp. art. 274 C. pr. Civilă, obligă pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad la plata către reclamanta SC xxx SRL Sebiș a sumei de xxx lei reprezentând cheltuieli de judecată, compuse din 39 lei taxă timbru și xxx lei onorariu expert.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Admite recursul formulat de reclamanta SC xxx SRL zxx împotriva sentinței civile nr.xxx/23.09.2012 pronunțată de Tribunalul Arad în dosar nr. xxx/108/2011.'

Modifică hotărârea recurată în sensul că admite acțiunea reclamantei SC xxx SRL xxx și dispune anularea în parte a Deciziei de impunere nr. xxx/06.10.2010, anularea în parte a Raportului de inspecție fiscală nr. xxx/06.10.2010 și anularea în parte a Deciziei nr. xxx/14.04.2011, pentru suma totală de xxx lei reprezentând xxx lei impozite pe veniturile persoanelor fizice, xxx lei majorări de întârziere și xxx lei penalități aferente.

Obligă pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad la plata către reclamanta SC xxx SRL xxx a sumei de xx lei reprezentând cheltuieli de judecată.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică din 22 mai 2013.

PREȘEDINTE

JUDECĂTOR

JUDECĂTOR

GREFIER

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.